

מ"ת 8225/08/22 - מדינת ישראל ע"י נגד עזרא כדורי (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

מ"ת 8225-08-22 מדינת ישראל נ' כדורי(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כבוד השופט שי שלהבת
מבקשת	מדינת ישראל ע"י עו"ד נועה בר און
נגד	
משיב	עזרא כדורי (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י עו"ד אסף אורון

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בעניינו של המשיב אשר נעצר עד לתום ההליכים בדרך של איזוק אלקטרוני. המבקשת מתנגדת לבקשה.

רקע וטענות הצדדים

כנגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה בשכרות (מכוח סירוב), בניגוד לסעיפים 62(3) ו-39א לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961 וכן בגין נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה על פי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל - 1970.

המשיב נעצר לראשונה ביום 14.8.22 ובהחלטת סגן הנשיא כבוד השופט נהרי נעצר ביום 15.8.22 עד להחלטה אחרת תוך הפניית עניינו לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. ביום 22.8.22, דחה בית המשפט המחוזי (כבוד השופט חסדאי) ערר שהוגש על החלטה זו תוך שהוא מאשר את ההחלטה להמתין עם מתן ההחלטה הסופית לקבלת תסקיר שירות המבחן.

ביום 5.9.22 בעקבות הסכמת הצדדים, נעצר המשיב על ידי עד לתום ההליכים באמצעי של איזוק אלקטרוני. בדיון האמור, נקבעה כמפקחת לעניין המעצר בת זוגו של המשיב והוטל עליו להפקיד בקופת בית המשפט סכום של 2,000 ₪. ביום 7.9.22, התקבלה החלטה לפיה התווסף אחיו של המשיב כמפקח נוסף.

מהמועד האמור ואילך, נפתחו למשיב מספר "חלונות" לצרכים רפואיים ולצורך מפגש עם באי כוחו. בעניינו העיקרי של המשיב, המתקיים בפני, נערכו עד כה ארבעה דיוני הוכחות והסתיימה פרשת התביעה. אחד מהמועדים שנקבעו לפרשת התביעה, נדחה בשל מחלת המשיב, ודיון ההוכחות שלאחריו התקיים בהיעדרו בהסכמת באי כוחו. הדיון האחרון בתיק העיקרי, שנקבע ליום 5.12.22 ובמסגרתו הייתה אמורה להתחל פרשת ההגנה, נדחה בשל מחלתו של המשיב ליום 19.12.22.

ביום 10.11.22, הגיש בא כוחו של המשיב בקשה לקביעת דיון לשינוי תנאי המעצר. דיון שהיה אמור להיערך בבקשה ביום 17.11.22, נדחה בשל מחלתו של המשיב והדיון שנקבע ליום 21.11.22, לא

התקיים לאור המלצת המותב לדחותו לנוכח העובדה שנמנע מהמשיב לצאת מביתו למשך מספר ימים בשל מחלת הקורונה.

ביום 1.12.22, התקיים דיון לגופה של הבקשה. בתחילה סברתי שבעקבות תחילת שמיעת פרשת ההגנה שנקבעה ליום 5.12.22, ניתן יהיה לקדם גם את ההחלטה בבקשה שלפני. הדיון כאמור לא התקיים.

בתחילת הדיון שנערך לגוף הבקשה, הצהיר ב"כ המשיב, כי ההגנה לא תבקש את פסילתו של המותב מלדון הן בבקשה והן בתיק העיקרי.

בדבריו, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה. לגישת ב"כ המשיב, המשיב מצוי במעצר של שלושה וחצי חודשים מהם כחודש במעצר מאחורי סורג ובריח. לגישתו, יש לשחררו באופן מדורג ולאפשר לו להשתלב בחברה. כן הפנה ב"כ המשיב לכך שהמשיב גר בבית עם בתו זוגו ועם ביתו בת החמש, לכך שלא נרשמו לחובתו הפרות ולכך שהמשך המעצר עלול לגרום לתוצאות קשות למשפחת המשיב. כן הפנה לכך שבעבירות שכרות, קיימת מסה קריטית של פסיקה המראה שהדרך הנכונה לאיין מסוכנות, הנה בפסילת רישיון נהיגה בלבד. ב"כ המשיב גם טען שהתביעה לא ביצעה מאמצים ראויים להבטיח התייצבות עדייה, מה שעיקב את התנהלות הדיונים ושהתאם לעדויות עדי התביעה בתיק העיקרי, הם אינם יודעים את משמעות הסירוב (הנטען כנגד המשיב). כפועל יוצא מכל האמור, ביקש ב"כ המשיב להותירו במעצר בית לילי בלבד.

ב"כ המבקשת הפנתה לקיומן של ראיות לכאורה בהתאם להחלטתו של כבוד השופט נהרי ולעובדה שהמשיב סירב לשתף פעולה עם שירות המבחן. לדבריה, תסקיר השירות יוכל לספק תמונה מלאה על המשיב, אשר אינה מכילה רק את טיעוני בא כוחו.

כן טענה ב"כ המבקשת כי שלוש העילות לקיומו של עיון חוזר בבקשת מעצר אינן מתקיימות במקרינו. הבקשה הוגשה כחודשיים וחצי לאחר תחילת האיוזק האלקטרוני, אין כל נסיבה חדשה וכך גם לא עובדות חדשות. ב"כ המבקשת הפנתה לעברו התעבורתי והפלילי המכביד והמגוון של המשיב, על כך שמרחפים מעליו שני מאסרים מותנים (האחד לתקופה של שישה חודשים והשני לתקופה של שלושה) וקבעה שברור הסיכון שעולה ממנו. ב"כ המבקשת גם שללה את טענותיו של ב"כ המבקש בנוגע להתארכות הדיונים בשל התנהלות המבקשת.

ב"כ המשיב טען בתגובה כי חלק ניכר מעברו של הנאשם הנו עבר ישן למדי.

בתום הדיון, מסרתי לצדדים שאתן את החלטתי בתוך מספר ימים.

בימים שחלפו מהדיון בבקשה ועד למתן ההחלטה פנה ב"כ המשיב פעמיים בבקשה למתן החלטה ולחילופין לפתוח למשיב חלונות איוורור רחבים וקבועים עד לקבלתה. בהחלטתי האחרונה מהיום, אפשרתי למשיב "חלון" לצורך קידום המצאת האישור הרפואי בגין אי התייצבותו לדיון ההוכחות האחרון.

דין

עיון ברישומיו הפלילי והתעבורתי של המשיב, שהוגש ע"י ב"כ המבקשת, מלמד כי הוא מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2001 ולחובתו 61 הרשעות תעבורה, מהן 4 בעשור האחרון. בין עברותיו האחרונות של המשיב ניתן למצוא שתי הרשעות בעבירה של נהיגה תחת סמים משכרים או משקאות חריפים. זאת מאוגוסט 2018 ונובמבר 2019. בגין הרשעות אלו, עומדים כנגד הנאשם, עונשי מאסר מותנים של שלושה ושישה חודשים בהתאמה, בין השאר בגין עבירות של נהיגה בשכרות. כן בעברו של הנאשם הרשעה משנת 2007 בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש ונהיגה ללא הוצאת רישיון נהיגה לעולם; הרשעה משנת 2009

בגין עבירות של נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול, נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש וכן הרשעה משנת 2011 בין השאר בעבירות של נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה פוחזת של רכב.

עברו הפלילי של הנאשם, כולל עשרים ואחת הרשעות קודמות מהן שלוש בעשור האחרון. הרשעתו האחרונה נערכה בשנת 2017 בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. בגין אלה, הוטלו על המשיב הארכת עונש מאסר על תנאי, קנס בדך 500 ₪ ופיצוי בסך 500 ₪ לנפגע העבירה.

הנה כי כן, בעברו של הנאשם שלוש הרשעות דומות לעבירה בה הוא מואשם בהליך הנוכחי, מהן שתי הרשעות מן השנים 2018 ו-2019 בגין עומדים כנגדו עונשי מאסר מותנים ברי הפעלה.

הסעיף הדין בתנאים לקיומו של עיון חוזר בהליך מעצר הנו סעיף 52 **לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996** (להלן: "חוק המעצרים") הקובע בסעיף א כדלקמן:

עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה
מיום 12.5.1997

בעניינו, הסכים כאמור ב"כ המשיב, לקיומן של ראיות לכאורה בשלב זה ודומה כי עיקר השאלה הנה האם קיימת הצדקה לבחינה מחודשת של מסוכנות הנאשם ושל החשש ששחרורו יביא לשיבוש הליכי המשפט.

בבחינת שלוש נימוקי העיון המחודש, הרי שדומני כי לא התגלו עובדות חדשות ואף לא השתנו הנסיבות.

בפסיקה נדונה לא פעם השאלה האם התמשכות ההליך העיקרי בעניינו של עצור מהווה "שינוי נסיבות",

ראה לאחרונה את החלטת בית המשפט העליון במסגרת **בשפ 4871/22 אליהו סרוסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.8.2022), שאלה זו רלוונטית בעניינו ביחס לטיעונו של ב"כ המשיב לפיו המשיבה לא ביצעה בהליך העיקרי מאמצים ראויים להבטיח התייצבות עדייה, מה שעייב את התנהלות הדיונים. דומני שאף ללא צורך להתייחס לטענותיו של ב"כ המשיב, הרי שהתנהלות הדיונים בהליך העיקרי בעניינו אינה מהווה נסיבה שיש בה כדי לשנות את תנאי מעצרו. כאמור, התקיימו בעניינו של המשיב ארבעה דיוני הוכחות שהראשון שבהם נערך ביום 18.10.22 והסתיימה פרשת התביעה. שניים מהדיונים לא התקיימו בשל מחלתו של המשיב כשדיון שהתקיים בעת ששהה בביתו בשל מחלת הקורונה, התקיים בהמלצת המותב.

בנסיבות אלו, דומני שההליך העיקרי מתנהל בקצב מניח את הדעת בנסיבות הרלוונטיות וגם אם אין לזקוף לחובתו של המשיב את עובדת היותו חולה במספר הזדמנויות, הרי שאין ספק כי הדבר תרם, שלא בטובתו של המשיב, לכך שהדיון בתיקו העיקרי לא נמצא בשלב מתקדם יותר.

בכל הנוגע לעילת קיומן של עובדות חדשות הרי שבפסיקה עלתה לא אחת סוגיית הקשר שבין "העובדות החדשות" לבין חומר הראיות בתיק. לעניין זה ניתן להפנות להחלטתו של כבוד השופט אלרון במסגרת **בשפ 4954/21 תום בן דוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 8.8.2021):

"כדי שתתקיים עילה לעיון חוזר אשר עניינה גילוי של עובדות חדשות שיש בהן כדי להביא לכרסום בתשתית הראייתית, על המבקש להראות כי חל "מהפך ראייתי" של ממש או "שינוי דרמטי" בתשתית הראייתית, אשר יש בו "כדי להפוך את הקערה על פיה" (ראו והשוו: בשפ 1091/20 מדינת ישראל נ' שיכה [פורסם בנבו] 8.4.2020))."

בעניינו הסכים כאמור ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה בשלב זה, אם כי הצביע על קושי ראיתי העולה מפרשת התביעה. אף ללא הסכמתו האמורה של ב"כ המשיב, הרי שלעניות דעתי יקשה לומר כי מפרשת התביעה, אף אם תאמר שעלה ממנה כרסום בראיות התביעה לעניין ההליך העיקרי, עולה כי חל "מהפך" בתשתית הראייתית הלכאורית בתיק.

מעבר לאמור עד כה, דומני שלא נטען בפני לקיומן של עובדות או נסיבות חדשות ולכן הדיון בבקשת המשיב יתמקד בשאלת "חלופת הזמן" מאז ההחלטה האחרונה בעניינו.

את הכללים המנחים את בית המשפט בסוגיית חלופת הזמן, ניתן ללמוד מהאמור **בבשפ 5060/22 הייב מחמוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.8.2022) (להלן: עניין הייב)

"הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן ניכר" כהגדרתו בסעיף 52(א) לחוק מבוססת על נסיבות העניין הקונקרטי והיא נעוצה באיזון שבין זכויות הנאשם לבין האינטרס הציבורי. במסגרת איזון זה יש להביא בחשבון, לצד חלופת הזמן, גם את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות (בש"פ 5221/19 לוזון נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] 12.9.2019); בש"פ 2608/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 [פורסם בנבו] 2.4.2018); בש"פ 6745/17 יונס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] 26.9.2017); בש"פ 5818/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 16 [פורסם בנבו] 4.8.2016))."

לעניין חלופת הזמן, הרי שכאמור מיום מעצרו של המשיב חלפו קרוב לארבעה חודשים והוא מצוי מעט למעלה משלושה חודשים בתנאי מעצר באיזוק אלקטרוני.

דומה שלגבי רכיב הזמן במקרינו ניתן להקיש מהאמור **בבשפ 4871/22 אליהו סרוסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.8.2022) שם נדון ענינו של משיב שהיה נתון באיזוק אלקטרוני כארבעה וחצי חודשים ולפני כן שהה במעצר מאחורי סורג וברית תקופה נוספת של ארבעה וחצי חודשים. כבוד השופט ברק ארז קבעה כי עיכובים שהיו במקרה האמור בדיון בתיק העיקרי "אינם מהווים שינוי נסיבות מהותי המצדיק בעת הזו את שינוי תנאי מעצרו של העורר, בפרט כאשר הוא עצור במתכונת של פיקוח אלקטרוני, כך שהפגיעה בחירותו פחותה". אמירתה של כבוד השופט ברק ארז אמנם התייחסה לרכיב "שינוי הנסיבות" ולא לרכיב הזמן, אך דומני שניתן להקיש ממנה שבמקרה של מעצר בדרך של איזוק אלקטרוני, הפוגע מלכתחילה פגיעה פחות בזכויותיו של נאשם לעומת מעצר מאחורי סורג וברית, גם משך הזמן לכשעצמו במקרה שבפני אינו מהווה זמן ניכר. עם זאת, ברורים לחלוטין קישיו של המשיב כתוצאה ממעצרו בתנאים הנוכחיים והתייחסות לכך תינתן בהמשך.

לעניין חומרת העבירות המיוחסות לנאשם והמסוכנות הגלומה בו, הרי שכבר נפסק לעניין עבירות הנהיגה בשכרות שיש בהם בכדי להצדיק מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים, בעיקר מקום בו נלוות אליהן עבירות נוספות וכנגד העצור, עומד עבר פלילי מכביד (ראה למש **בשפ 693/12 רייאן בילאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 1.2.2012) וכן **בשפ 8819/10 עלי אל רך נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 6.12.2010). קביעה דומה ניתן למצוא בפסיקה גם במקרים בהם מיוחסת למשיב עבירה של שכרות מכוח סירוב בעיקר במקרים בהם עומד כנגדו עבר תעבורתי מכביד ועונשי מאסר מותנים (ראה למשל **בשפ 188/16 אנואר אל צאנע נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו 15.1.2016 וכן **עממ (חי') 55475-05-22 סרגיי דוידוב נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 31.5.22)

במקרינו, אף אם לא אתייחס לעברו הפלילי והתעבורתי כמכביד, הרי העובדה שעומדים כנגדו שני מאסרים

מותנים חבי הפעלה לתקופה מצטברת של 9 חודשים, מעידה על מסוכנות הגלומה בו.

לעניין התנהגות המשיב, הרי שלא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן במהלך התקופה והתנהלותו בדיונים שנערכו בהליך העיקרי מראה שכעסו על משטרת ישראל "בוער בעצמותיו" אך הדבר אינו בא לידי ביטוי בהתנהלות חריגה במיוחד. יצוין כי בדיון הראשון שנערך בעניינו, נרשמה על ידי כבוד השופט נהרי התייחסות להתנהגותו של המשיב באולם בית המשפט ובדיונים שהתקיימו בפני מאוחר יותר, שינה המשיב את התנהגותו לטובה.

לעניין נסיבותיו האישיות של המשיב, הרי שהוא חי עם בת זוגו ומטופל עמה בבת חמש. לצורך מימוש תנאי מעצרו, מונו כאמור כמפקחים בת זוגו וכן אחיו אשר "גויס" לצורך המשימה. מבקשותיו של ב"כ המשיב עולה בעיקר מצוקה הקשורה בכך שהמשיב מצוי בין ארבע קירות במשך תקופה ממושכת בתנאים שבאופן טבעי אינם קלים. עם זאת, דומני שאין בנסיבות אלו משום נסיבה חריגה המצדיקה שינוי בתנאי מעצרו.

לאור כל האמור לעיל, הרי שלעניות דעתי בהתחשב בכל השיקולים הרלוונטיים אין מקום במועד זה לשינוי בתנאי מעצרו של המשיב.

אך בכך אין די. בבקשותיו, חוזר ב"כ המשיב ומבקש פתיחת "חלונות איוורור" למשיב ולו כאמצעי ביניים כחלק מהאיזוק האלקטרוני.

התייחסות בית המשפט העליון לאפשרות פתיחת החלונות לצורך "התאווורות" הנה שמדובר בחריג השמור למקרים חריגים בלבד. גישה זו באה לידי ביטוי למשל במסגרת **בשפ 4807/20 פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.7.2020):

"סעיף 22ד(1)(ג)2 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) **התשנ"ו-1996**, מונה את התכליות השונות שלשמן יהיה רשאי עצור בפיקוח אלקטרוני לצאת ממקום הפיקוח באישור בית המשפט, כלהלן:

"חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין - גם לשם לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו".

הפסיקה אימצה גישה מצמצמת באשר ליציאה לחלונות התאווורות קבועים במהלך מעצר בפיקוח אלקטרוני כך שאישור כאמור ינתן רק במקרים חריגים המצדיקים זאת. כפי שצוין לא אחת, מעצר בפיקוח אלקטרוני, כמו מעצר בבית המעצר, נועד להפחית את החשש מפני מסוכנות הנאשם ומפני שיבוש הליכי חקירה ומשפט. בהתאם לכך, כשם שבעת מעצר מאחורי סורג ובריא לא ניתן - ככלל - לצאת לחלונות

התאווורות קבועים, זהו הדין גם בכל הנוגע למעצר בפיקוח אלקטרוני, למעט במקרים חריגים כאמור (ראו: בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 13-14 (11.1.2017); בש"פ 6646/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 2-3 (29.8.2017); בש"פ 2735/19 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (5.5.2019)).

דוגמא למקרה חריג בו הותרה פתיחת חלונות איוורור קבועים ניתן למצוא בהחלטת בית המשפט המחוזי במסגרת **מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל (עציר) ואח'**

"באשר להרחבת חלון ההתאווורות, אינני מתעלם מהחלטת בית המשפט העליון בעניין פלוני. עם זאת ובהתאם להוראת סעיף 22ד(1)(ג) (2) לחוק המעצרים, אני מוצא טעמים מיוחדים המצדיקים הרחבת החלון הקיים בהתחשב בכך שהמבקש נתון תקופה ארוכה בתנאים מגבילים- מעצר ומעצר בפיקוח אלקטרוני- וכן בהתחשב בקשיים אותם תיאר בא כוחו בקשר לשהות המבקש בחדר בדירה קטנה ולמרקם המשפחתי בין בני הבית. על כן אני מורה על הרחבת חלון ההתאווורות בשעה אחת, כך שיחול בכל יום בין השעות 18:00-20:00. מובן הוא כי יציאת המבקש תיעשה בליווי ובפיקוח מי ממפקחיו."

במקרה האמור שהה המשיב במעצר על דרך של איזוק אלקטרוני במהלך תקופה של שנה ושלושה חודשים בפרשה מורכבת ובית המשפט שוכנע מדבריו של בא כוחו כי השהות בבית סגור גורמת קשיים ניכרים למשיב ולמפקחיו.

מקרה נוסף בו התיר בית המשפט "חלונות קבועים" במקרה של מעצר באמצעות איזוק אלקטרוני ניתן למצוא **בשפ 5594/18 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני** (פורסם בנבו 15.8.2018) בו אושרו חלונות איזור קבועים בני שתיים פעמיים בשבוע, מקום שניתנו לראשונה ע"י בימ"ש קמא כשנה וחצי מתחילת הפיקוח האלקטרוני לעניין זה נקבע "אני סבור כי מצבו הנפשי של המשיב נכנס בגדר "צרכים אישיים חיוניים [...] או צרכים טיפוליים שיקומיים" המאפשרים למי שנתון במעצר לקבל "חלונות פיקוח", בהתאם לסעיף 22ד(1)(ג) לחוק המעצרים" יצוין כי במקרה האמור אושר מתן החלונות על אף שהדבר לא עלה (ואולי אף עמד בניגוד לאמור בתסקיר שירות המבחן)

במקרים אחרים שנמצאו בפסיקה, ניתנו חלונות התאווורות קבועים לאחר קבלת תזכירו של שירות המבחן. כך למשל במסגרת **מת (ק"ש) 16350-02-20 מדינת ישראל נ' מוניר הייב** (פורסם בנבו 15.02.2021) הותרו חלונות התאווורות למשך שתיים שלוש פעמים בשבוע. זאת לאחר שהמשיב שהה באיזוק אלקטרוני כשנה והתקבל לעניין זה תזכיר הממליץ על כך משירות המבחן.

במקרה שבפני לא ניתן תסקיר שירות מבחן ויתכן כי הפתרון המיטבי היה לבקשו בשלב זה לצורך קבלת עמדה במקרהו של המשיב. עם זאת, לאור העומס הרב המוטל כיום על שירות המבחן, עלול תסקיר לארוך זמן רב באופן שייתרו לנוכח השלב בו נמצא ההליך העיקרי בעניינו של המשיב.

התייחסות לצורך בקבלת תסקיר מעצר, אומנם בעיקר לצורך קבלת החלטה עקרונית על האפשרות לחלופת מעצר מאחורי סורג ובריח נדונה לא אחת בפסיקה. כך למשל במסגרת **בשפ 6556/21 מדינת ישראל נ' אברהים שיין יוסף** (פורסם בנבו, 11.10.21),

"אכן, בית המשפט איננו מנוע מלהידרש לשאלת שחרורו של נאשם לחלופה בהיעדר תסקיר מעצר, "ולצורך כך הוא רשאי לעשות שימוש בכלים אחרים דוגמת ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים" (בש"פ 2762/05 מזגאונקר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.3.2005); עניין פלוני, פסקה 6). זאת ועוד, ההכרעה אם להמתין לתסקיר גם כאשר הגשתו מתעכבת יתר על המידה או להורות על שחרור לחלופה זמנית שנבדקה תלויה בנסיבות המקרה, באופי העבירות, בנאשם ובמהות ההסדר הזמני (בש"פ 5265/21 מדינת ישראל נ' מטר, [פורסם בנבו] פסקה 10 (2.8.2021); בש"פ 7342/20 גנגנה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (29.10.2020))."

למותר זה לא הוגשו התייחסויות כתובות הנוגעות למצבו הנפשי של המשיב או למצב השורר במקום הפיקוח. עם זאת "אין לדין אלא את אשר עיני ראות" ומעיון בלתי אמצעי כמו גם מקריאת בקשותיו של

ב"כ המשיב (ובעיקר את הטון העולה מהן) דומני כי קיימת מצוקה ניכרת כתוצאה מהמשך המעצר במסגרת האיזוק האלקטרוני.

לאור זאת ומכיוון שניתן להשוות לטובתו של המשיב, את הזמן הלא רב יחסית שחלף מאז החל המעצר על דרך של איזוק אלקטרוני, לזמנים ארוכים יותר שצוינו בפסיקה שהובאה, בשל אורכי עונשי המאסר המקובלים בעבירות השונות, סבורני שנקודת האיזון הנכונה בין סיכול מסוכנותו של המשיב ובין התחשבות בנסיבותיו, תהא לאפשר לו חלונות התאוררות מדודים וקבועים.

דומני שהחלטה שכזו תאפשר למשיב גם ביטחון מסוים בהליך שבעניינו ואת המשכו המהיר של ההליך. ויודגש, בשל האמון ולו המועט אשר ניתן במשיב בעיקר מסיבות אנושיות, מצופה מהמשיב שלא יפר אמון זה.

אשר על כן, הבקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המשיב נדחית, אך יינתנו לו חלונות אוורור בין השעות 17-19 בימים א, ג ו - ה בשבוע. מובהר כי בעת שהייתו של המשיב ב"חלונות" ישהה עמו כל העת אחד ממפקחיו.

היות ולמיטב הבנתי עשויה המבקשת לבקש את עיכוב ביצועה של החלטתי, ולנוכח העובדה שההחלטה מפורסמת בשעות אחרי הצהריים של יום ה, הריני מעכב את ביצועה עד ליום א, 11.12.22, בשעה 16.00.

זכות ערר כחוק

(2) תובע שהוא קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, אם היה התובע שוטר שהתמנה לתובע לפי סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ג, 08 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.